

cografia, la gramàtica històrica, l'etimologia, la toponímia i també la lexicografia llatina medieval, en la qual s'erigeix en el precursor més caracteritzat del *Glossarium: Josep Balari i Jovany. Escrits filològics* (Barcelona, Alta Fulla, 1990).

La disponibilitat del Dr. Quetglas com a membre de l'IEC —entesa com la seva voluntat d'integrar-se en els projectes, comissions i encàrrecs de la Secció i l'exercici actiu d'aquesta voluntat— és indubtable, més enllà de la direcció del GMLC.

L'eventual incorporació de Pere J. Quetglas a la Secció cobriria dos fronts disciplinaris o dues destreses o una cosa de cada: un coneixement humanístic de gran abast, el del llatí medieval a Catalunya, i una destresa tecnològica moderna en l'elaboració de corpus i la gestió de dades digitalitzades. I permetria almenys una més gran implicació de la Secció i una més gran visibilitat del vincle de l'IEC amb el projecte del GMLC.

Per totes aquestes raons i en nom de la Secció, us demano el vot favorable envers el candidat Pere Joan Quetglas i Nicolau.

Text llegit pel senyor Joan A. Argenter i Giralt en el Ple del dia 18 de gener de 2016

Mercè Lorente i Casafont

Mercè Lorente i Casafont, nascuda a Barcelona el 1960, és llicenciada en filologia catalana per la Universitat de Barcelona (1986) i doctora per la mateixa Universitat (1994). Va exercir la docència de llengua catalana, primer a l'ensenyament secundari (1986-1989) i, immediatament després, a l'universitari, primer com a ajudant del Departament de Filologia Catalana de la UB (1989-1994) i, a continuació, com a professora titular de la Universitat Pompeu Fabra (des del 1994, on avui continua exercint). Al llarg d'aquests anys ha explicat matèries de lèxic, terminologia i lingüística teòrica. Ha dirigit cinc tesis doctorals (quatre amb excel·lent *cum laude* i una premiada per l'IEC) i actualment en dirigeix quatre, a més de treballs de màster i de final

de grau. Li han concedit 18 projectes d'innovació i qualitat docent i en té un pendent de resolució.

Les seves línies de recerca se centren en lexicologia, lexicografia, terminologia i fraseologia, sempre en el marc de la lingüística aplicada i amb interaccions recurrents amb la lingüística de corpus i l'enginyeria lingüística.

Pel que fa a la lexicologia, va encetar aquest camp d'estudi amb la tesi doctoral *Aspectes de lexicografia: representació i interpretació gramaticals* (1994), dirigida per la Dra. Teresa Cabré, centrada en l'estructura argumental dels verbs catalans, i que va obtenir el Premi Pompeu Fabra de l'IEC (1996) i el Premi Extraordinari de Doctorat de la Universitat de Barcelona (1996). Aquesta línia d'actuació ha tingut continuïtat en diverses publicacions sobre classificació i descripció d'unitats verbals, i sobre morfologia, sintaxi i semàntica del lèxic, així com en importants aportacions en el camp de la neologia i el canvi lèxic.

La línia de recerca en lexicografia va néixer en el marc d'un programa de doctorat de la Universitat de Barcelona impartit per Antoni M. Badia Margarit, Joan Solà i M. Teresa Cabré, que va quallar en una descripció tipològica de diccionaris, completada després en un disseny de diccionaris alternatius, de prototipus de diccionari i de propostes sobre la representació del lèxic. Cal afegir-hi les incursions en la lexicografia pràctica, amb participació activa en tasques de coordinació, revisió i/o redacció de diversos diccionaris. També cal destacar la interacció amb la lingüística de corpus per a l'explotació de textos informatitzats i l'extracció d'informació amb finalitats lexicogràfiques, ostensible en diversos projectes de recerca.

La recerca bàsica en terminologia s'ha concentrat, d'una manera coherent, en la descripció morfològica, sintàctica i semàntica de verbs, adjectius i nominalitzacions, així com de combinatòries lèxiques del discurs d'especialitat. En aquesta àrea d'estudi són rellevants les activitats per a la difusió de la recerca i la dinamització de la disciplina, manifestades en càrrecs com el d'editora en cap de la revista *Terminàlia* (de la Societat Catalana de Terminologia, filial de l'IEC), el de vicepresidenta de l'Associació Europea de Terminologia (1999-2001) i després el de presidenta de l'Associació Catalana de Terminologia (2004-2006), embrió de l'actual Societat Catalana de Terminologia. Actualment és vicepresidenta de l'Associació Espanyola de Terminologia (des de 2012) i, a més, ha coorganitzat les diverses edicions de l'Escola Internacional d'Estiu de Terminologia (1997-2009).

Finalment, pel que fa a la línia de recerca sobre fraseologia general i especialitzada, Lorente s'ha interessat per la descripció de les estructures internes de les combinacions i els aspectes semàntics i pragmàtics que s'hi relacionen. Darrerament ha centrat l'atenció

en la combinació restrictiva o col·locacions i la seva relació amb les estructures sintagmàtiques, que pot quallar en un diccionari combinatori.

Tota aquesta magna activitat investigadora es plasma en la publicació de 3 llibres, 13 llibres de text, un centenar d'articles o capítols de llibre, 9 llibres com a editora, i en la direcció de 7 projectes de recerca, així com en la participació com a investigadora en 25 projectes.

Cal afegir-hi encara les responsabilitats en la gestió universitària: ha estat la directora de l'Institut Universitari de Lingüística Aplicada (Universitat Pompeu Fabra, 2006-2013), membre del Consell de Govern de la Universitat Pompeu Fabra (2006-2013), membre de la Comissió de Recerca de la mateixa universitat (1999-2002), directora del Programa de Doctorat en Ciències del Llenguatge i Lingüística Aplicada (2004-2007), etcètera.

Complementàriament, s'ha de destacar la implicació de Lorente en l'organització d'activitats i la participació en xarxes, associacions i comitès científics de revistes i congressos.

D'altra banda, la Secció Filològica s'ha vist beneficiada del saber i l'experiència de la nostra candidata amb el seu valuós concurs en els treballs de revisió de la *Proposta per a un estàndard oral (lèxic)*, pròxim a la seva finalització.

En suma, la ingent i valuosa producció científica de Lorente, vertebrada en els corrents lingüístics més avançats, amb particular atenció a la lexicografia, en fa una candidata ideal per a cobrir la plaça de lexicografia de la Secció Filològica, per a la qual ha estat proposada. A la seva capacitat investigadora, la seva exemplar laboriositat i les seves qualitats humanes, s'afegeixen la disponibilitat oberta a les tasques de l'IEC i una indiscutible lleialtat a la nostra institució.

Text llegit pel senyor Joan Veny i Clar en el Ple del dia 14 de desembre de 2015